

כט א ב מ"י פ"ד מהל' פטולי ומוקדשין הלכה ד' :

ג ב גי' מ"י פ"ד מהלכות גירושין הלכה כה טע' ופ"ט מהלכות תרומות הלכה כ' סתם עשין ז' טושי"ע אר"ע סתם קמח עקיף טע' :

ד (טושי"ע ע"ס עימן ח' עקיף לז') :

לא ה"י מ"י פ"ג מהל' סנהדרין הלכה ז' סתם לאוין לז' :

לב ר מ"י פ"ג מהלכות גירושין הלכה י' סתם עשין ז' טושי"ע אר"ע סתם ח' עקיף י' :

לג ז מ"י ע"ס הלכה י"א סתם ע"ס טושי"ע ע"ס עקיף ז' :

לד ח מ"י ע"ס הלכה י"ב טושי"ע ע"ס עקיף י" :

לה ט מ"י ע"ס ופ"ט מהלכות תרומות הלכה ז' סתם ע"ס טושי"ע אר"ע סתם עקיף ט' :

תוספות ר"ד

דלא מרע לחזקה דהכי: השולח השטחור בו הוא בעינא ספיקה ונתניא בח"כ וסמך דוד ולא די בני ולא די שלוחו ואע"ג דקילי' דספיקה לא מנכבא הי"מ דחזי לספיקה אבל הי"מ דלא חזי לספיקה מנכבא כדאמרין גבי בילה רכל שאינו ראוי לבילה בילה מנכבא בו ע"י בקוהושין כפ"ק: אמר רב יוסף בחטאת נשים עסקין דלאו בני ספיקה נינהו דהכי נתיבא התם דבר אל בני ישראל וסמך בני ישראל סומכין ולא בנות ישראל סומכות ר' ספא אמר בחטאת הנין עסקין דלא בעי ספיקה: **מתני'** ג' דברים א"ר אלעזר בן פרטא לפני חכמים וקיימו את דבריו על עיר שהקיפה כרוקם ועל ספינה המטורפת בים ועל היוצא לידון שהן בחזקת קיימין אבל עיר שכבשה כרוקם וספינה שאברה בים והיוצא ליהרג נותנין עליהן חומרי חיים בת ישראל לכהן וכתב ר' יוסף ב"ד של עובדי כוכבים כיון דגמיר ליה דינא לקמלא מוקמל קמלי ליה אמר ליה אבוי בית דין של עובדי כוכבים גמי דמקבלי שוחדא אמר ליה כי שקלי מוקמו דלחתום פורסי שנמגז לבתר דמיחתם פורסי שנמגז לא שקלי מיתבי **ג**יבל מקום שיעמדו שנים ויאמרו מועידין אנו את איש פלוני שנגמר דינו בבית דינו של פלוני ופלוני ופלוני עדין הרי זה יהרג דלמא בורה שאני **ת"ש** ישמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש פלוני נהרג ישיאו את אשתו מקומנטריסין של עובדי כוכבים איש פלוני מת איש פלוני נהרג אל ישיאו את אשתו מאי מת ומאי נהרג אילימא מת מת ממש ונהרג נהרג ממש דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישיאו את אשתו יהא קיימא לן **ג**יבל מסיח לפי תומו הימוני מהמוני ליה אלא לאו מת יוצא למות נהרג יוצא ליהרג וקתני בב"ד ישראל ישיאו את אשתו לעולם מת ממש ונהרג ממש ודקאמרת דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי לא והא ק"ל דכל מסיח לפי תומו הימוני מהמוני ה"מ במילתא דלא שייכי בה אבל במילתא דשייכי בה עבדי לאחוזקי שיקריהו א"ר א"ר יוסף פ"ל"ש

והא בעי סמיכה. אע"ג דסמיכה לא מעכבא מ"מ אין לעשות בלא סמיכה וכן פריך צפ' התערבות (נחמ"ס דף ע"ד):

אחא דמתן הסם קדשים בקדשים יקרב לשם מי שהוא והא צעניא סמיכה ומשני בקרבן נשים וכן בפסחים פרק האשה (דף פ"ט.) גזי

שמה מה לא חיישין. דלוקמינ אחזקה שהניחו חי וגזי כהן שהלך למדינת הים כיון שלא גירשה אינה נאכרת אלא"כ מת. אבל זו שנתן לה גט על מנת שיחול שעה א' קודם למיתתו לשמא ימות מיד ודאי חיישין דלא מרע לה לחזקה כהכי: והא נוד. לדידך דבעית לחזקמי לדברי הכל והא נוד דהאי דלסרי ליה לשמות משום שמה ימות הוא ופליג ר"מ ואמר לא חיישין: **עריבך ערבא** לריך. שמה השומר עכמו יפסע: **שמה** מה לא חיישין. ומתני' דברי הכל וברייתא דהרי זה גיטך נתנאי היא פלוגתא דר"מ ורבנן: **והא צעניא סמיכה**. ומתני' ב"ב (דף ק"ו) ולא יד בני ידו ולא יד שלוחו: **בקרן נשים**. אשה שזגגה בזרת ושלחה מטעמה דגזי סמיכה תניא (קדושין דף לו.) דבר אל בני ישראל וסמך (י) בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות: **ולריכא**. למיתני תלתא צבי צמתיתין בחזקת שהוא קיים: **דוימנין דלא אפשר**. שהיא עניה ולריכא פנסה ומטול תרומה צבית הגרנות: **מתני'** כרקוס. מלור מתרגמינן (י) כרקומין (דברים ט.) המורפס. ועדיין לא טבעה: **לידון**. דדיני נפשות: **חומרי חיים כו'**. כדמפרש ואיל: **בס ישראל לכהן**. חומרי חיים: **בס כהן לישראל**. חומרי חיים ולא תאכל בתרומת אביה: **גב' לא שנו**. דיוצא ליהרג נותנין עליו חומרי חיים: **אלא צבי דין של ישראל**. שלאחר גמר דין ומינין דחזו ליה זכותא ומחזירין אותו כדאמרין צנגמר הדין (סנהדרין דף מ"ג): **הסוס רך ומעמידו: פורסי שנמגז**. לשון פרסי הוא פסק דין: **כל מקום כו'**. רישא הכי איתא מי שנגמר דינו וזכר כו' צפ"ק דמכות (דף ט"ו): **הרי זה יורג**. אלמא לא חיישין שמה שמה ולא לו זכות אחרי כן ש"מ לא שכיחא ולא מספקין כהכי: **איש פלוני מס**. צבית דין מיתת עכמו כגון מי שלקח ושנה צב"ד כוונסין אותו לביעה: **נהרג**. א' מארבע מיתות וגזי עובדי כוכבים מת כמו לקמויא חלילא דקטיעה כר שלום במס' ע"ז (דף ט"ו): **קומנטריסין**. ממנין ליהרג: **אמאי אל ישיאו אשפו**. הא ק"ל צפ' בתרא דיבמות (דף ק"א): עובד כוכבים מסתא לפי תומו כשר לעדות אשה: **וקטני**. גבי ישראל ישיאו וקטיא לרבי יוסף: **דלא שייכי בה**. שאינה תפלת להם: **דשייכי בה**. כי הכל שפלתא שחרגו צדין: **עבדי לשקר**. ולומר נהרג ואף על פי שלא ראוהו אלא יוצא לידון: **לא שנו**. דנותנין עליו חומרי חיים אלא צדיני עובדי כוכבים דשקלי שומדיא: **חו**

שמה מה לא חיישין. דלוקמינ אחזקה שהניחו חי וגזי כהן שהלך למדינת הים כיון שלא גירשה אינה נאכרת אלא"כ מת. אבל זו שנתן לה גט על מנת שיחול שעה א' קודם למיתתו לשמא ימות מיד ודאי חיישין דלא מרע לה לחזקה כהכי: והא נוד. לדידך דבעית לחזקמי לדברי הכל והא נוד דהאי דלסרי ליה לשמות משום שמה ימות הוא ופליג ר"מ ואמר לא חיישין: **עריבך ערבא** לריך. שמה השומר עכמו יפסע: **שמה** מה לא חיישין. ומתני' דברי הכל וברייתא דהרי זה גיטך נתנאי היא פלוגתא דר"מ ורבנן: **והא צעניא סמיכה**. ומתני' ב"ב (דף ק"ו) ולא יד בני ידו ולא יד שלוחו: **בקרן נשים**. אשה שזגגה בזרת ושלחה מטעמה דגזי סמיכה תניא (קדושין דף לו.) דבר אל בני ישראל וסמך (י) בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות: **ולריכא**. למיתני תלתא צבי צמתיתין בחזקת שהוא קיים: **דוימנין דלא אפשר**. שהיא עניה ולריכא פנסה ומטול תרומה צבית הגרנות: **מתני'** כרקוס. מלור מתרגמינן (י) כרקומין (דברים ט.) המורפס. ועדיין לא טבעה: **לידון**. דדיני נפשות: **חומרי חיים כו'**. כדמפרש ואיל: **בס ישראל לכהן**. חומרי חיים: **בס כהן לישראל**. חומרי חיים ולא תאכל בתרומת אביה: **גב' לא שנו**. דיוצא ליהרג נותנין עליו חומרי חיים: **אלא צבי דין של ישראל**. שלאחר גמר דין ומינין דחזו ליה זכותא ומחזירין אותו כדאמרין צנגמר הדין (סנהדרין דף מ"ג): **הסוס רך ומעמידו: פורסי שנמגז**. לשון פרסי הוא פסק דין: **כל מקום כו'**. רישא הכי איתא מי שנגמר דינו וזכר כו' צפ"ק דמכות (דף ט"ו): **הרי זה יורג**. אלמא לא חיישין שמה שמה ולא לו זכות אחרי כן ש"מ לא שכיחא ולא מספקין כהכי: **איש פלוני מס**. צבית דין מיתת עכמו כגון מי שלקח ושנה צב"ד כוונסין אותו לביעה: **נהרג**. א' מארבע מיתות וגזי עובדי כוכבים מת כמו לקמויא חלילא דקטיעה כר שלום במס' ע"ז (דף ט"ו): **קומנטריסין**. ממנין ליהרג: **אמאי אל ישיאו אשפו**. הא ק"ל צפ' בתרא דיבמות (דף ק"א): עובד כוכבים מסתא לפי תומו כשר לעדות אשה: **וקטני**. גבי ישראל ישיאו וקטיא לרבי יוסף: **דלא שייכי בה**. שאינה תפלת להם: **דשייכי בה**. כי הכל שפלתא שחרגו צדין: **עבדי לשקר**. ולומר נהרג ואף על פי שלא ראוהו אלא יוצא לידון: **לא שנו**. דנותנין עליו חומרי חיים אלא צדיני עובדי כוכבים דשקלי שומדיא: **חו**

שמה מה לא חיישין. דלוקמינ אחזקה שהניחו חי וגזי כהן שהלך למדינת הים כיון שלא גירשה אינה נאכרת אלא"כ מת. אבל זו שנתן לה גט על מנת שיחול שעה א' קודם למיתתו לשמא ימות מיד ודאי חיישין דלא מרע לה לחזקה כהכי: והא נוד. לדידך דבעית לחזקמי לדברי הכל והא נוד דהאי דלסרי ליה לשמות משום שמה ימות הוא ופליג ר"מ ואמר לא חיישין: **עריבך ערבא** לריך. שמה השומר עכמו יפסע: **שמה** מה לא חיישין. ומתני' דברי הכל וברייתא דהרי זה גיטך נתנאי היא פלוגתא דר"מ ורבנן: **והא צעניא סמיכה**. ומתני' ב"ב (דף ק"ו) ולא יד בני ידו ולא יד שלוחו: **בקרן נשים**. אשה שזגגה בזרת ושלחה מטעמה דגזי סמיכה תניא (קדושין דף לו.) דבר אל בני ישראל וסמך (י) בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות: **ולריכא**. למיתני תלתא צבי צמתיתין בחזקת שהוא קיים: **דוימנין דלא אפשר**. שהיא עניה ולריכא פנסה ומטול תרומה צבית הגרנות: **מתני'** כרקוס. מלור מתרגמינן (י) כרקומין (דברים ט.) המורפס. ועדיין לא טבעה: **לידון**. דדיני נפשות: **חומרי חיים כו'**. כדמפרש ואיל: **בס ישראל לכהן**. חומרי חיים: **בס כהן לישראל**. חומרי חיים ולא תאכל בתרומת אביה: **גב' לא שנו**. דיוצא ליהרג נותנין עליו חומרי חיים: **אלא צבי דין של ישראל**. שלאחר גמר דין ומינין דחזו ליה זכותא ומחזירין אותו כדאמרין צנגמר הדין (סנהדרין דף מ"ג): **הסוס רך ומעמידו: פורסי שנמגז**. לשון פרסי הוא פסק דין: **כל מקום כו'**. רישא הכי איתא מי שנגמר דינו וזכר כו' צפ"ק דמכות (דף ט"ו): **הרי זה יורג**. אלמא לא חיישין שמה שמה ולא לו זכות אחרי כן ש"מ לא שכיחא ולא מספקין כהכי: **איש פלוני מס**. צבית דין מיתת עכמו כגון מי שלקח ושנה צב"ד כוונסין אותו לביעה: **נהרג**. א' מארבע מיתות וגזי עובדי כוכבים מת כמו לקמויא חלילא דקטיעה כר שלום במס' ע"ז (דף ט"ו): **קומנטריסין**. ממנין ליהרג: **אמאי אל ישיאו אשפו**. הא ק"ל צפ' בתרא דיבמות (דף ק"א): עובד כוכבים מסתא לפי תומו כשר לעדות אשה: **וקטני**. גבי ישראל ישיאו וקטיא לרבי יוסף: **דלא שייכי בה**. שאינה תפלת להם: **דשייכי בה**. כי הכל שפלתא שחרגו צדין: **עבדי לשקר**. ולומר נהרג ואף על פי שלא ראוהו אלא יוצא לידון: **לא שנו**. דנותנין עליו חומרי חיים אלא צדיני עובדי כוכבים דשקלי שומדיא: **חו**

את עצמו וא"ת צפ' כל המנחות צבות מלא (מנחות דף ס"ג): אמרין השולח קרבנותיו ממדינת הים כהן מניף על ידו והכי עבד הכי והא צבי סמיכה דמקמי מניף משמע דאירי צלמיס וצקרין נשים ליכא לאוקמי דהא תנא ליה רישא והאשה כהן מניף על ידה ודוחק לאוקמי צערל וטמא וי"ל דמיידי צירוש וכרבי יהודה דלמך יורש אינו סומך והכל דלא משני צירוש משום דמטאת תנן ובהתערבות (נחמ"ס ע"ג): תנן כל הזכמים דמשמע אפילו מטאת וא"ת על טמא וכל הנהו דאין ראויין לסמוך נהי דסמיכה לא מעכבא מימא כל שאינו ראוי לצילה צילה מעכבת זו ויש לומר מדדרכין צבורת כהנים (ויקרא טו) וכי יטהר הוצ מוזבו (ולא מנגעו שמע מינה דטמא משלח קרבנותיו) **ג** דבהצאת קרבן איירי ועוד מדממעטין צפרק קמח דחיגה (דף ז') טמא מלאיה מוצאת שמה והבאתם שמה כל שיטתו צביאה ישנו צביאה ש"מ דשאר קרבנות משלח ולא חיישין שהיא ראוי לסמיכה: **אבל** הטאת לא יעוץ הוצין יעורה. וא"ת והלא מטאת העוף צבה על הספק כדאמרין צפרק בתרא דנהי (דף ע"ג) ויש לומר דלדס עצמו צדין הוא שמציא על הספק כדי לפטור עצמו אבל הכא לשליח אין להציא חולין לעורה מספק: **פורסי שנמגז**. פירש ר"ח דין גדול שלהם: **וקתני** ישיאו את אשתו. מהא דקמי קומנטריסין של עובדי כוכבים אל ישיאו את אשתו ורז יוסף קאמר דמיקטל קטלי ליה לא מני לאקשווי דאיכא לאוקמי לצרייתא מיקמי דליחמס פורסי שנמגז ועוד אומר ר"י דלמא הא דעובד כוכבים מסתא לפי תומו כשר לעדות אשה היינו כשמעיד שכבר מת דלא טעי צין מת ללא מת אצל יוצא למות או ליהרג לא מהימן: **בג**

(6) (סוכה כו.) (ב) (מלך העוף מיתור ע"י תוספות נ"ה ע. ד"ה ומציא.) (4) סנהדרין מה: ממות ז. (7) ויבמות קמח: ב"ק קר. לעיל ע"י: (8) ויקרא פ"ק ד' כ"ג. (1) ויקרא (6) (וע"י ממות ז' ג.) (2) ויקרא (6) (וע"י רש"י תכונות ח. וע"י ק.) (3) ויבדות פ"א: (4) (וע"י ע"ס יבמות קד: ד"ה דלמך ומה שגרסם ע"ס צ"ל.)

גליון הש"ס

תוס' ר"ה והא בעי סמיכה כו' דבהבאת קרבן איירי. עיין מ"ק דף טו ע"ב מוס' ד"ה אמרי. ועיין בטורי אבן מגילה דף ח ע"א ד"ה מוטו:

תוס' ר"ה והא בעי סמיכה כו' דבהבאת קרבן איירי. עיין מ"ק דף טו ע"ב מוס' ד"ה אמרי. ועיין בטורי אבן מגילה דף ח ע"א ד"ה מוטו: